

13. Mar. 1971

FAKTA

Dato:

13. Mar. 1971

Sidetæl:

Notes 70-71 bd 7 s. 148-153

Suzanne) erkende det, men frem for
studier i de mest usandsynlige
problemer - som is i indvask, inde
guld og klar over aldrig bliver
helt nøgler.
Alle disse her beskriver forhold
men is endog mig frem til
en i hen delte af - erkende
at man laver hvad man
laver, at det er kampen
at ville lave noget andet, og
at man er ude af stand til
at "bede mig" det for hvilke
værdier er "rigt" og hvilke
"faktisk"? Og om den nye levende
i dualismen "rigt" - "faktisk"
men man og høre for at
blive fri.

Vence

13-3-71.

Jeg tegner stadig hver
dag! Og hver dag spekulerer
is på hver for is egentlig op
det? Først og fremmest synes
is det er sjov bare at tegne
dvs helt uden tænke på noget
resultat, dernæst bevirker det
at livet er is ikke for min
nu værende i produktivitet som

hymnede.

Men - hvad er det egentlig som
sker når jeg tegner? Jeg griber
den øjeblikkelige indsigelse og
kræfter som lys med blyant,
måske ganske opstår at komme som
jag som for første til det er udtryk,
andret ganske er det rone klid her
fra mine til lige arbejder som kom-
-mer ud af blyant - disse sidste
kræfter er øjeblikkelig.

Det som interesserer mig er; rent
forstået fra de for nævnte årsager
- hvad tror jeg til at tegne?
Jeg har jo ikke en ide, en tanke
at problemet er til forståelse at
begynde igen at tegne - jeg begynder
- der er jo mere og mere. Ud fra
hånden kriterier ved det er mere og mere
afsluttende tegning? Ud over når
jeg kan se den udelukkende be-
-stør af klid her - rutiner - ledym-
-mer er den nok skal ikke.

Det vil altså sige at det vil være
- ligeså for mig er at have tag-
-ningen, den tid det tager - resul-
-tatet er egentlig ligeoplyst.

Hvad sker der mens jeg tegner?
Forsøg og prøv mere at jeg efter
måske bevidstløse bevægelser med

mine hænder - og jeg ved flere om
håndling - dernæst er jeg interres-
-saget i det se hvad den hånd-
-ling fore til, hvilke spor den
effektive der sig, hvor papiret - de
begivenheder som opstår hvor
grund af mine hænder - jeg er i
en proces. Det oplyser mig
det mere mig - og jeg har
ihke nogen specielt ideer med
det - selve processen er altså
der essentielle - det vigtigste.
Bedømmelsen af resultatet er
se hvad der, foregår i hvert fald
hvor et helt andet plan.

Måske jeg begynder vor jeg oplyset
af hvad der skete, hvad det
fore til, hvor jeg er færdig
ser jeg hvor meget af skubtet
- en studebøger ting.

Man kan nu stille spørgs-
-målet er det min hjerte for
en selv (hvad det vel er da man
i store træk kun tænke handling
- fuldførelse) og for andre (hvad
der sig her ihke er, da de ihke
kender handling fuldførelse) at se
hvor begynder hvad der er
sket? og en vis udstrækning
i der hvis begynder er "væn" og

her er udtryk "legnet" hvor det, er
det vel muligt. Men prøv en teg-
ning af f. eks. Albrecht Dürer
er det ikke muligt, men det er
en anden historie.

Vi er her tæt på Spontaneisme,
anerkendelse af tegning og de forskellige Abstrak-
-t-pressionisme og den stups ting
som jo bevidste at disse spørgsmål
af kunstnerens bevidsthed henover
floden udtrykte noget - f. eks.
kunstnerens sindstilstand.

Man der mener jo selv
ikke, jo mener ikke at den
stups hvad serier de betyder noget
som helst ud over at de er
der som en materielitet - som
en handling med et materiale.
Hvad man rent grafologisk, som
med skrift, kan sige om kunstner-
-ren i en sådan tegning, men i
det højeste have psykologisk og
ikke kunstnerisk interesse.

Man - det er dog en person,
altså mig, som har sat dette
håndlingsfulde i gang - det er
dit spørgsmål og sidst ikke en
maleri - har jo en mening
med den reaktion eller
det rent og stærke kids fordriv?

Mouste - prøv den anden side
er jo jo dybt op tuset af
hand tingene mens den stør
prøv sø den mere for behyde
et eller andet for mig!
En rovt sansuel (måske end-
-da selvsuel) til pedsskillelse
ved at bearbejde materialer i
dette til fædte blødder og papir,
en op tuset af at se hvad
der sker når jo gør forskellige
ting med materialer, hvor længe
jo kan for hånd tingene til at
være. Jo former disse strukturer
(af den helt tilfældige) med ma-
-teriale, men disse strukturer
til jo ikke udtrykke noget med
men lave - for til at opstø
for mine øjne. Dette arbejde,
denne handling er jo, sø
læng den stør prøv, dybt op-
-tuset af - sø op tuset af jo
"glem mig selv" glemmer
som givelse, de daglige gæst-
-maal og for hældighed er i
"en anden verden"! Jo befinder
mig i et tom rum. Det
er altså en flugt - føles
ind i oration! Det er den

10-5
mest nærliggende forklaring, men
jå tror den er en psykologisk
eller psykoanalytisk benægtelse.
Jå tror (selvom jå ikke kan be-
vise noget) at selve dette at
tegne kan være en form for
meditation. Jå glemmer mig
selv og verden omkring mig
jå kan her ikke gøre at skulle
præstere noget - jå er i et tom-
rum hvor jå er fri - fordi
den handling jå udfører er
(dags dags sol) helt berøring
og siges til - jå skal som
guds ikke præstere noget (en
god tegning!) jå skal ikke be-
vise noget, jå skal ikke over-
bevise nogen - jå skal ingenting
uden dette ene: at handle.
Resultatet af denne proces, denne
meditation er som sagt selstæn-
dær, man måske har betyd-
ning for mig selv - for andre
er værdien formodentlig lig
nul.
